

Şeker

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Kasım 2020

Bir düşün yengisiydi yıkılan surları içimdeki şehrin ve de maviden m/artılar atadı Rabbim göğe aslında kırağı çalan hüznüme sahip çıkan atıl bir mevsim şen kanaviçeler ördüğüm o soluk teni yıldızın.

Bir çay bahçesinde şekeriyim acıların
Göğsümde yorgun bir yılki
Aşka t/uzak kuran ve duran yenilgilerin nefsimdeki
Ağırlığına hicap ediyorum
Ve tek dokunuşla ölü kılıyorum nefsimi
Üstelik açlığa programlanmış bir beden benimki
Açlık dediğin ne ki?
En çok da acılarla beslenen ruhun açılımı
Kit kanaat yemekle de idame ederken ömrü.

Matemin kursağında mazi
Esefle yürüdüğüm yolumda
Durup da ara ara
Duramadığım bir masal bir öykü
Ruhumda rubailer
Sancılı mevsim
Yoğun telaşım
Koşa koşa yaşadığım bir masaldan
Firar eden her hece
Aslında aşkın ön sözü.

Debilerde saklı yalnızlığım
Derbeder yüreğimde haçlı seferleri
Üstüne üstüne gittiğim yerin göğün zulmü
Elbet saklı içimde inancım
Asla geri durmayan İlahi Adalet
Mesafeleri kısaltan illa ki
Sözün özü.

Rahmet dolu bir mahlas
Aşkla mayalanan kudret
Sevgi dolu bir buluta dahi âşık olabilirim hem

Öykündüğüm sadece samimi bir asalet.

Bir zemheride boşa aldığım
Bir ilhamda geri duramadığım
Aşkın hicvi ve ömrü sonsuzluğa denk düşen
Bir kehanet olsa da
Azığa aldığım dünü
Ve kalan geride yaş yüklü bir gökyüzü
Rahmetin de öncüsü
Damlayan hece hece
Kekeleyen aşkın sonlanmaz da nazı niyazı
Ben bile bıkkınken kendimden
Seferi bir yolculukta kim ki durduk yere sitem eden?

İşin özü
Acının telaşlı ömrü
Elbet kapanır da o dikiş izi
Dişlediğim kolum
Ve zamanı kolumda dondurduğum
Çılgın bir mahlas işte
Şaibeli gölgelerden kaçarken
Yakalandığım gün yüzlü bir keramet.

Ardıç kuşu yolda
Anmadığım kadar hece
Takvası yüreğin belki de son kere
Asılı kaldığım göğün camdan mabedinde
Yere göğe sığamadığımsa tek gerçek
Hele ki severken ve yaşarken cahil c/esareti ile.

Bu dünyaya geldim madem sevmeye
Azıcık uzak kaldığım kendim
Düşmanımı işte ezelden içimdeki ölü nefsin
Şimdi sonlanıyor yolculuğum
Ne de olsa bir şiire mahal vermek adına
Bir kez daha ölmeliyim şiirin
Son dizesinde kabaran yüreği kalemin
Artık hangi haletiruhiye saklı ise
İçimdeki kasvetli mabette.